www.malankaralibrary.com

കത്തോലിക്കാ സമുദായം കടന്നുപോയ പാതകൾ

ഷെവലിയർ സി.എൽ.ജോസിന്റെ ശേഖരത്തിൽ നിന്ന് ഡോക്ടർ കെ.എം.ഫ്രാൻസീസ് തിരഞ്ഞെടുത്ത് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്.

പത്തൊൻപതുനൂറ്റാണ്ടുകാലം പിന്നിട്ട കേരളത്തിലെ കത്തോലിക്കാ സമുദായം അനുകൂലവും പ്രതികൂലവുമായ പല കാലഘട്ടങ്ങളെയും കടന്നാണ് ഇന്നത്തെ യുഗത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നത്. സമുദായം അഭിമുഖീകരിച്ച പ്രതിസന്ധികളെയും അതിജീവിച്ച ദുർഘടഘട്ടങ്ങളെയും പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നത് ഇന്നത്തെ വഴിത്തിരിവിന്റേതായാ കാലഘട്ടത്തിൽ ആവശ്യമാണ്.

എം.ഒ.ജോസഫ്
നെടുങ്കുന്നം

പത്തൊൻപതുനൂറ്റാണ്ടുകാലം പിന്നിട്ട കേരളത്തിലെ കത്തോലിക്കാ സമുദായം അനുകൂലവും പ്രതികൂലവുമായ പല കാലഘട്ടങ്ങളെയും കടന്നാണ് ഇന്നത്തെ യുഗത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നത്. സമുദായം അഭിമുഖീകരിച്ച പ്രതിസന്ധികളെയും അതിജീവിച്ച ദുർഘടഘട്ടങ്ങളെയും പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നത് ഇന്നത്തെ വഴിത്തിരിവിന്റേതായ കാലഘട്ടത്തിൽ ആവശ്യമാണ്.

ആദ്ധ്യാത്മികമായ സ്വന്ത അസിസ്തിത്വം നിലനിർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവ സമുദായത്തിനു പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ നീണ്ട സമരം ചെയ്യേണ്ടി വന്നു. പൗരസ്ത്യ ആചാര മര്യാദകളോടുകൂടി കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവ സമുദായത്തെ ലത്തീനീകരിക്കുവാൻ പോർത്തുഗീസു ഭരണാധികാരികൾ സ്വീകരിച്ച കുത്സിതമാർഗ്ഗങ്ങളുടെ ആരംഭമായിരുന്നല്ലോ 1599-ലെ ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസ്. അതു മുതൽ ഒരു വശത്തു വിദേശമിഷ്യനറിമാരുടെ ലത്തീനികരണശ്രമവും മറുവശത്ത് ആ കുടുക്കിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനും സ്വന്ത വ്യക്തിത്വം നിലനിർത്താനുമുള്ള മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ യത്നവുമാണ് കേരളചരിത്രത്തിൽ നാം കാണുന്നത്. കേരള ക്രൈസ്തവ സമുദായം അതിന്റെ മുഴുവൻ കഴിവും ശക്തിയും ഈ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്നു. ആദ്ധ്യാത്മികവശത്തിനു സർവ്വ പ്രാധാന്യം നൽകിയിരുന്ന അവർ ഭൗതികാവശ്യത്തെപ്പറ്റി അത്ര കാര്യക്ഷമമായി ചിന്തിച്ചതായി കാണുന്നില്ല. ഉപജീവനത്തിന് അനിവാര്യമായിരുന്ന കൃഷിയിലും കച്ചവടത്തിലും അവർ വ്യപൃതരായിരുന്നെങ്കിലും പൗരപരമായ അവകാശങ്ങൾ നേടിയെടുക്കുന്നതിനു അവർ സമയമോ സൗകര്യമോ കണ്ടെത്തിയില്ല.

കേരള ക്രിസ്ത്യാനികൾ പ്രധാനമായി പഴയ കൊച്ചി-തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യങ്ങളിലായിരുന്നല്ലോ തിങ്ങിപ്പാർത്തിരുന്നത്. പോർത്തുഗീസുകാരുടേയും തുടർന്നു ഡച്ചുകാരുടേയും ശക്തികേന്ദ്രമായി ത്തീർന്ന കൊച്ചിയിലെ ഭരണാധികാരികൾ സ്വന്ത നിലനില്പിനുവേണ്ടിത്തന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികളോടു വളരെ സൗമനസ്യപൂർവ്വം വർത്തിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു പൗരപരമായ അവശതകൾ വളരെയൊന്നും അവർക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ തലസ്ഥാനവും രാജധാനിയും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു യാതൊരു സ്വാധീനവുമില്ലാതിരുന്ന തെക്കെ അറ്റത്തായിരുന്നു. മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവിന്റെ ദിഗ്വിജയത്തിനു സഹായിച്ചതു പ്രധാനമായും രാമയ്യൻ എന്ന തമിഴ് ബ്രാഹ്മണനും ഡിലെനോയി എന്ന ഒരു യൂറോപ്യൻ കത്തോലിക്കനുമായിരുന്നെ

www.malankaralibrary.com

ങ്കിലും അതുകൊണ്ട് രാഷ്ട്രീയമായ മുതലെടുപ്പു നടത്തിയതു രാമയ്യൻ മാത്രമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധുക്കളും ആശ്രിതരുമായ വളരെയേറെ തമിഴ് ബ്രാഹ്മണർ തിരുവിതാംകൂറിൽ കടന്നു വന്നു രാജ്യഭരണത്തിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തിത്തുടങ്ങി. പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധമായപ്പോഴേയ്ക്കും തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രധാന ഉദ്യോഗങ്ങളെല്ലാം അവരുടെ കൈയിലായി. രാജസ്ഥാനംപോലും അവരുടെ ചുണ്ടുവിരലിനൊപ്പിച്ചാണ്ട് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നത്.

അങ്ങനെ ബ്രഹ്മണമേധാവിത്വത്തിന്റെ തള്ളിക്കയറ്റത്തിൽ ഇന്നാട്ടുകാരായ ജനങ്ങൾ, ജാതിമതഭേദമെന്യേ, പുറംതള്ളപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ദുർവ്വഹമായ ഈ ബ്രാഹ്മണാധിപത്യത്തെ തച്ചുടച്ച മണ്ണിന്റെ മക്കളുടെ അവകാശം പുനസ്ഥാപിക്കുവാൻ രാജ്യാഭിമാനികൾ തീരുമാനിച്ചതിന്റെ പ്രത്യക്ഷഫലമാണ് സുപ്രസിദ്ധമായ മലയാളിമെമ്മോറിയൽ. 10037പേർ ഒപ്പിട്ട് 1891ൽ മഹാരാജാവിന് സമർപ്പിച്ച ഈ മെമ്മോറിയലിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നത് സംസ്ഥാനത്തിലെ വിവിധ സമുദായങ്ങൾക്ക് സർക്കാർ സർവ്വീസിൽ അർഹമായ പ്രാതിനിധ്യം അനുവദിക്കണമെന്നായിരുന്നു. ദിവാൻജിയെ നേരിട്ടുകണ്ടു മെമ്മോറിയൽ സമർപ്പിച്ച നൂറംഗഡെപ്യൂട്ടേഷനിൽ കത്തോലിക്കാസമുദായനേതാവായിരുന്ന സിറിയക്കു നിധിയിരിയും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനും സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ അനിഷേദ്ധ്യനേതാവും സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിലെ ഒരു മുന്നണിപ്പടയാളിയുമായിരുന്ന നിധിയിരിക്കൽ മാണിക്കത്തനാർ ഈ മെമ്മോറിയൽ സമർപ്പണവിഷയത്തിൽ നിർണ്ണായകമായ പദം വഹിച്ചിരുന്നു.

ഈ നിവേദനത്തിനു ഫലമുണ്ടായി. ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ ഏതദ്ദേശീയർക്കു ഗണ്യമായ സ്ഥാനം സംലബ്ദമായി. പക്ഷേ ബ്രാഹ്മണമേധാവിത്വത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു നായർ മേധാവിത്വം വന്നു എന്നതുമാത്രമായിരുന്നു പറയത്തക്കതായ മാറ്റം. നാടുവാഴുന്ന മഹാരാജാവിന്റെ ഭാര്യ നായർ സമുദായാംഗമായിരുന്നതിനാൽ ആ സമുദായത്തിനു പ്രത്യേക പരിഗണന ലഭിച്ചതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. പക്ഷേ നായരുടെ മേധാവിത്വം സുരക്ഷിതമായപ്പോൾ, വിവിധ സമുദായങ്ങൾക്കു പ്രാതിനിധ്യമെന്ന മെമ്മോറിയലിലെ പ്രാർത്ഥതം അവർ പാടെ മറന്നുപോയി. മലയാളി മെമ്മോറിയൽ സമർപ്പണത്തിനു തങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെ മുൻനിന്നു യത്നിച്ച ക്രൈസ്തവ സമുദായത്തിന്റെ അവകാശങ്ങൾ കണ്ടില്ലെന്നു വയ്ക്കാൻ അവർക്കു പ്രയാസം തോന്നിയില്ല. അബ്രാഹ്മണർക്കു ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുന്നതിന് എതിരായി ബ്രാഹ്മണർ ഉന്നയിച്ചിരുന്ന വാദങ്ങൾതന്നെ അഹിന്ദുക്കൾക്കു ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുന്നതിനെതിരായി നായന്മാരും ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ആദ്ധ്യാത്മിക സ്വയംഭരണത്തിനുവേണ്ടി ദീർഘസമരം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന കേരളത്തിന്റെ സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യമായപ്പോഴേയ്ക്കും ലക്ഷ്യപ്രാപ്തി ഏതാണ്ടു സുനിശ്ചിതമായി. 1896ലെ മൂന്നു സുറിയാനി വികാരിയത്തുകളുടെ സ്ഥാപനത്തോടുകൂടി സ്വയംഭരണം അസാന്നിദ്ധ്യമല്ലെന്നു വ്യക്തമായി. പക്ഷേ ഈ ദീർഘസമരത്തിന്റെ അനിവാര്യമായ ഒരു ഫലം, വിദേശമിഷ്യനറിമാരോടു കൂട്ടുചേർന്നു നിന്നിരുന്ന ലത്തീൻ ക്രിസ്ത്യാനികളിലുള്ള വിശ്വാസരാഹിത്യമായിരുന്നു. ഒരേ വിശ്വാസവും ഒരേ മാമ്മോദീസായും, ഒരേ കർത്താവും ഒരേ തലവനുമുള്ളവരെങ്കിലും ഈ മണ്ണിന്റെ മക്കൾതന്നെയായ അവർ രണ്ടു ഭിന്നചേരികളിൽ നിൽക്കാനിടയായതു ക്രൈസ്തവസമുദായത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയമായ ശക്തിക്ഷയത്തിനു കുറച്ചൊന്നുമല്ല കാരണമായത്.

സ്വയംഭരണലബ്ധി ദൃശ്യമായതോടുകൂടി സമരരംഗത്തുനിന്നു പിന്തിരിയാൻ അവസരം ലഭിച്ച ക്രിസ്ത്യാനികൾ. ഇക്കാലമത്രയും തങ്ങളുടെ പൗരാവകാശങ്ങൾ അവപഹരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വസ്തുത കണ്ടു അമ്പരന്നുപോയി. രാഷ്ട്രീയമായ സ്വന്തഅസ്തിത്വത്തിനുതന്നെ മറ്റൊരു സമരം ചെയ്യാതെ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു വന്നു. അതിലേക്കു സംഘടിക്കുക മാത്രമേ ഒരു പോംവഴിയുള്ളുവെന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കി. എന്നാൽ കത്തോലിക്കർ സംഘടിക്കുന്നതിനെ അവർ സമരം ചെയ്തു നേടിയ അവരിൽ നിന്നു തന്നെയുള്ള വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ സംശയദൃഷ്ടിയോടെയാണ് വീക്ഷിച്ചത്. ജനങ്ങളുടെ സമരഫലമായ തങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തിനു ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ വെല്ലുവിളിയാകുന്ന മറ്റൊരു സമരത്തിനു പഴുതുണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ ജനങ്ങളെ അസംഘടിതരായി നിർത്തുകയാണ് വേണ്ടതെന്നു അവർക്ക് തോന്നിയിരിക്കാം.

തൃശ്ശിനപ്പള്ളി കോളേജിൽ ചേർന്നു ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയ ചില യുവാക്കന്മാർ, മുദായം സംഘടിച്ചാലുണ്ടാവുന്ന പ്രയോജനം മനസ്സിലാക്കി തദർത്ഥം ചില കൂടിയാലോചനകൾ നടത്തുകയും ശ്രമങ്ങളാരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ തങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളും മർദ്ദകരുമായിരുന്ന വിദേശമിഷ്യനറിമാരുടെ പിണിയാളുകളായിരുന്ന ലത്തീൻകാരുമായി ഒന്നിച്ചു സംഘടിക്കുവാൻ സമുദായം അപ്പോഴും സന്നദ്ധമായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ആദ്യത്തെ സംഘടന “വടക്കുംഭാഗം സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സാമൂഹ്യസമ്മേളനം” എന്ന പേരിലാണ് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത്. ഈ സമ്മേളനത്തിന്റെ കൊടിക്കീഴിൽ സമുദായനേതാക്കന്മാർ ഒന്നിച്ചുകൂടുകയും സമുദായത്തിന്റെ അവശതകളെയും പുരോഗമനമാർഗങ്ങളെയും പറ്റി ചർച്ച നടത്തുകയും ചെയ്തു. സമുദായാംഗങ്ങളിൽ ഒരുത്തേജനവും അവശതാബോധവും സംജാതമാക്കുന്നതിന് ഇതു കാരണമായി. ഏതാണ്ട് ഒരു ദശാബ്ദക്കാലത്തോളം ഈ നില തുടർന്നുപോന്നു.

അപ്പോഴേയ്ക്കും കൂടുതൽ യുവാക്കന്മാർ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തുവരികയും, ഭൂതകാലത്തെ തിക്താനുഭവങ്ങൾ ഏതാണ്ടൊക്കെ വിസ്മൃതമായി വരികയും ചെയ്തതിനാൽ വിഭാഗീയ സംഘടനയല്ലാ വേണ്ടതെന്ന ചിന്താഗതി സമുദായത്തിലുണ്ടായി. അങ്ങനെ സുറിയാനിക്കാരും ലത്തീൻകാരും ചേർന്നു സമഗ്രമായ ഒരു സംഘടനയ്ക്കു രൂപം കൊടുത്തതാണു അഖിലകേരള കാത്തലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ്.

www.malankaralibrary.com

ആരംഭകാലത്തു ''കേരളീയ കാത്തോലിക്കാ മഹാജനസഭ'' എന്ന പേരിലാണ് ഇതറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. പിന്നീടു നടന്ന പൗരാവകാശസമരങ്ങളിലും പൗരസമത്വവാദ പ്രക്ഷോഭണത്തിലും മറ്റും കത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിലെ ജിഹ്വയായി വർത്തിച്ചതു കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ അരനൂറ്റാണ്ടുകാലുത്തു കത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിനുണ്ടായിട്ടുള്ള എല്ലാ നേട്ടങ്ങളുടെയും പിന്നിൽ കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസിനെ നമുക്കു കാണാം.

ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു സർക്കാർ സർവ്വീസിൽ അർഹമായ പ്രാതിനിധ്യം നൽകാതിരിക്കുവാൻ സവർണ്ണ സമുദായങ്ങൾ പൊക്കിക്കാണിച്ചിരുന്ന ഒരു ന്യായം ഹൈന്ദവക്ഷേത്രങ്ങളുടെ ഭരണം സർക്കാരിനായിരുന്നവെന്നതാണ്. ഹിന്ദുദേവാലയങ്ങളുടെ ഭരണച്ചുമതല പരോക്ഷമായിപ്പോലും ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ കൈയിൽ വന്നുചേരുന്നതു സമചിത്തതയോടെ വീക്ഷിക്കുവാൻ അവർക്കു സാധിച്ചില്ല. ഈ ദേവസ്വം നൂലാമാല സർക്കാരിൽ നിന്നു അടർത്തിയെറിയാതെ തങ്ങൾക്കു രക്ഷയില്ലെന്നു അഹിന്ദുക്കൾ, പ്രത്യേകിച്ചു ക്രിസ്ത്യാനികൾ മനസ്സിലാക്കി. അങ്ങനെയാണു റവന്യുദേവസ്വം വിഭനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പൗരസമത്വവാദപ്രക്ഷോഭണമുണ്ടായത്. ഇൻഡ്യൻ ഭരണഘടനയുടെ കീഴിൽ സമത്വവും സ്വാതന്ത്ര്യവും അനുഭവിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്കു, പൗര സമത്വവാദപ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ ആവശ്യകത ബോദ്ധ്യമാകണമെങ്കിൽ അന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയനിലവാരം അല്പമെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണം.

നിയമനിർമ്മാതാവും നിയമപാലകനും അന്നു മഹാരാജാവുമാത്രമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിച്ചിരുന്ന പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെല്ലാം നായന്മാർ. മഹാരാജവിന്റെ ഭാര്യ ഒരു നായർ വനിത ആയിരുന്നതിനാൽ ആ വഴിക്കും ആ സമുദായത്തിനു പ്രാമാണ്യം ലഭിച്ചിരുന്നു. നിയമങ്ങൾ എഴുതി ഉണ്ടാക്കുന്നവരും, അതു വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരും നായന്മാർ മാത്രമായിരുന്നതിനാൽ മറ്റു സമുദായത്തിൽപെട്ടവർക്കു നീതി ലഭിക്കുകയില്ലായെന്ന നില വന്നിരുന്നു. ഉദ്യോഗത്തിന്റെ പ്രൗഢിയും ശമ്പളവുമെന്നതിലധികമായി ഈ നീതിയുടെ കാര്യത്തിലായിരുന്നു അഹിന്ദുസമുദായത്തിന്റെ ഉൽകണ്ഠ മുഴുവൻ. ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ സ്വജനപക്ഷപാതികളാകുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവർക്കു നാട്ടിൽ അഭിമാനാവഹമായ സ്ഥാനം ലഭിക്കുകയില്ലെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ.

ഈ നായർ മേധാവിത്വം കൈയടക്കിവച്ചിരുന്നതു ഭരണരംഗം മാത്രമായിരുന്നില്ല. ജിവിതത്തിന്റെ എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും അവർ ജനാധിപത്യം പുലർത്തിപ്പോന്നു. രാജ്യചരിത്രം തന്നെ സ്വസമുദായത്തിന്റെ മേന്മ പാടുന്നതിനുള്ള ഒരുപാധിയാക്കി അവർ മാറ്റി എഴുതി. നായന്മാർ രാജ്യസേവകരും അനായന്മാർ രാജ്യദ്രോഹികളുമാണെന്നു വരത്തക്ക കള്ളച്ചരിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു സർക്കാർ സഹായത്തോടെ അവർ പ്രചരിപ്പിച്ചു. അവർ എഴുതുന്ന ചപ്പുചവറുകൾ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളാക്കി എല്ലാവരും പഠിക്കുവാൻ അവർ ഏർപ്പാടുണ്ടാക്കി. ഹിന്ദുമതസംബന്ധമായ ഏതു കൃതിയും സാഹിത്യവും ക്രിസ്തുമതസംബന്ധമായവ മതവുമെന്ന ലേബൽ പതിച്ചു അവർ മാറ്റി നിർത്തി. എന്തിനു അക്കാലത്തെ ഏതെങ്കിലും ചരിത്രമോ സാഹിത്യമോ പരിശോധിച്ചാൽ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നൊരു കൂട്ടർ ഇവിടെ ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്നതിനു കാര്യമായ സൂചനകളൊന്നും ലഭിച്ചെന്നു വരികയില്ല. അങ്ങനെ മറ്റുള്ളവരെ രാഷ്ട്രീയമായും സാംസ്കാരികമായും അടിമത്തത്തിൽവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനു നായർ മേധാവിത്വത്തിനു കഴിഞ്ഞു.

നായർസമുദായത്തിന്റെ എല്ലാവിധ എതിർപ്പുകളെയും അതിജീവിച്ച് പൗരസമത്വവാദം വിജയിക്കുകയും റവന്യു-ദേവസ്വം വിഭജനം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഈ പ്രക്ഷോഭണത്തിന് ആളുകൊണ്ടും അർത്ഥംകൊണ്ടും നേതൃത്വം നൽകിയതു കത്തോലിക്കാ സമുദായമായിരുന്നു. അഡ്വക്കേറ്റു ജോൺ നിധിയിരി, ഇലഞ്ഞിക്കൽ തര്യതു കുഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ മുതലായ പ്രഗത്ഭമതികളുടെ നാമം ഈ തരുണത്തിൽ സ്മർത്തവ്യമാകുന്നു. ഈ കാലയളവിലാണു മദ്രാസ് ഗവർണ്ണറായിരുന്ന വെല്ലിംഗ്ടൺ പ്രഭുവും പത്നിയും മഹാരാജാവിന്റെ അതിഥിയായി തിരുവനന്തപുരത്തെത്തിയത്. രാജകീയസൽക്കാരവേളയിൽ താനും മദാമ്മയും ഉൾപ്പെടുന്ന സമുദായത്തിന്റെ കാര്യംകൂടി പരിഗണിക്കണമെന്നു ഗവർണർ സൂചിപ്പിച്ചതു മഹാരാജാവിന്റെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമായി.

റവന്യുദേവസ്വം വിഭജനത്തെ തുടർന്നു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങൾ ലഭിക്കുമെന്നായി. പക്ഷേ അതു ഗവർണരും മദാമ്മയും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് മതവിഭാഗത്തിനും അവരോടൊട്ടിനിന്നിരുന്ന മാത്തോമ്മാക്കാർ മുതലായ വിഭാഗങ്ങൾക്കും മാത്രമായി ചുരുങ്ങിപ്പോയി. ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന സമൂഹത്തിൽ സി എം. എസ്. കാരെയും എൽ.എം. എസു കാരെയും മാത്തോമ്മാക്കാരെയും മാത്രമേ അന്നത്തെ ഗവൺമെന്റ് കണ്ടിരുന്നുള്ളു. ഒന്നു പറയണമല്ലോ, വിദേശികളായിരുന്ന കത്തോലിക്കാ വൈദിക മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു എതിരായി സ്വീകരിച്ച ബുദ്ധിശൂന്യമായ നിലപാടു നിമിത്തം കത്തോലിക്കരിൽ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചവരുടെ സംഖ്യയും അന്നു വിരളമായിരുന്നു. കാരണമെന്തായാലും കത്തോലിക്കർ വീണ്ടും പുറംതള്ളപ്പെട്ടവരായി. സർവ്വീസിൽ കയറിപ്പറ്റിയ കത്തോലിക്കേതരരാകട്ടെ, ബ്രാഹ്മണരും നായന്മാരും മുൻപ് സ്വീകരിച്ചിരുന്ന അടവുതന്നെ സ്വീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

കേരളകത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിലെ ഒരു അനശ്വരജ്യോതിസ്സായ ശ്രീ എം.എം. വർക്കി രംഗപ്രവേശം ചെയ്തത് ഇക്കാലഘട്ടത്തിലാണ്. ശ്രീ വർക്കിയുടെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടിരുന്ന കേരള ദാസൻ, ദാസൻ, യുഭാരതി എന്നീ പത്രങ്ങൾവഴിയും മറ്റുവിധത്തിലും ശ്രീ വർക്കി ചെയ്തിട്ടുള്ളിടത്തോളം പ്രയോജനകരമായ സമുദായസേവനം മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിയോ സ്ഥപനമോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രോജ്വലങ്ങളായ മുഖപ്രസംഗങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും സമർത്ഥമായ നേതൃത്വവും കത്തോലിക്കരിൽ അദ്യ

www.malankaralibrary.com

ഷ്ടപൂർവ്വമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയോത്തേജനം സംജാതമാക്കി. അദ്ദേഹം ദാസൻ, യുവഭാരതി പത്രങ്ങളിൽ തുടരെ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ കത്തോലിക്കരുടെയെന്നപോലെ അധികാരികളുടെയും കണ്ണു തുറപ്പിക്കുന്നതിനു കാരണമായി. കത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിനു അചിരേണ ലഭിച്ച രാഷ്ട്രീയമായ അംഗീകാരത്തിനും ഉന്നമനിലയ്ക്കും കത്തോലിക്കാസമുദായം ശ്രീ വർക്കിയോടു കുറച്ചൊന്നുമല്ല കടപ്പെട്ടിരുന്നത്. സ്വന്തമായ സാമ്പത്തികനേട്ടങ്ങളുണ്ടാക്കാൻ കൂട്ടാക്കാതിരുന്ന ശ്രീ വർക്കിയെ കേരള കത്തോലിക്കാസമുദായം വിസ്മരിച്ചുകളഞ്ഞുവെന്നതു നമ്മുടെ സമുദായചരിത്രത്തിലെ ഇരുളടഞ്ഞ ഒരു ഏടായി അവശേഷിക്കുന്നു.

റവന്യു-ദേവസ്വം വിഭജനം നടക്കുകയും, ക്രിസത്യാനികൾക്ക് ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങൾ സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തെങ്കിലും കത്തോലിക്കർ പിന്നെയും അവഗണിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഗവൺമെന്റിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നൊരു സമുദായമോ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ആ ക്രിസ്ത്യാനികളാകട്ടെ മദാമ്മയുടെ സമുദായത്തിൽപെട്ടവരുമായിരുന്നു. ഈ ചുറ്റുപാടിൽ കത്തോലിക്കർക്കു മോചനം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ അവരെ തനിച്ചു ഒരു പ്രത്യേക സമുദായമായി അംഗീകരിച്ചു കിട്ടണമെന്നു ക്രാന്തദർശികളായ സമുദായ നേതാക്കന്മാർ തീർച്ചയാക്കി. അതിലേക്ക് ഒരു സമരം തന്നെ നടത്തേണ്ടിവന്നു. കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസിന്റെ അക്കാലത്തെ സജീവപ്രവർത്തകരായിരുന്ന ജോൺ നിധിയിരി, തര്യതുകുഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ, എം. എം. വർക്കി മുതലാവർ തദർത്ഥം ചെയ്തിട്ടുള്ള നിസ്തുലസേവനങ്ങൾ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്മരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒടുവിൽ ഗവൺമെന്റ് കത്തോലിക്കരെ ഒരു പ്രത്യേക സമുദായമായി അംഗീകരിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു.

രാജ്യത്തിലെ സമുന്നത നീതിന്യായാസനമായ ഹൈക്കോടതിയിൽ ഒരു കത്തോലിക്കനെ നിയമിച്ചു കിട്ടുവാൻ ശ്രീ വർക്കിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന ശ്രമങ്ങൾ പുളകോദ്ഗമകാരികളാണ്. കൊച്ചിയിലെ ചീഫ് കോർട്ടിൽ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി നിയമേന നിയമിതനായിരുന്നതിനാൽ കൊച്ചിയിലെ കത്തോലിക്കക്കു ഇങ്ങനെയൊരു പ്രശ്നം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ സ്ഥിതി അതായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ഹൈക്കോടതിയിൽ ഒരു കത്തോലിക്കനെ ജഡ്ജിയായി നിയമിച്ചു കിട്ടുന്നതിനുവേണ്ടി ദീർഘമായ പ്രക്ഷോഭണം വേണ്ടിവന്നു. ഡസൻ കണക്കിനു മെമ്മോറിയലുകൾ രാജസ്ഥാനത്തു സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു രാജ്യത്തെമ്പാടും ശക്തിയായ പൊതുജനാഭിപ്രായം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് ഇതുമൂലം സാധിച്ചു. അങ്ങനെയാണ് ബാരിസ്റ്റർ ജോസഫ് തളിയത്ത് തിരുവിതാംകൂർ ഹൈക്കോടതിയിൽ ജഡ്ജിയായത്.

കത്തോലിക്കർക്കു വേറെയും പല അവശതകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ദേവാലയങ്ങളും സിമിത്തേരികളും സ്ഥാപിക്കുന്നതിലും, വിദ്യാലയങ്ങൾ നടത്തുന്നതിലും, ഉദ്യോഗങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിലും പൗരാവകാശങ്ങൾ അനുവദിച്ചുകിട്ടുന്നതിലും പിന്നെയും പല അവശതകൾ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഇവ വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരുന്നതിനാണ് 1931-ൽ "കത്തോലിക്കർ സഹിക്കുന്ന ഉപദ്രവങ്ങൾ" (The Catholic Grievances) എന്ന ഗ്രന്ഥം മലയാളത്തിലും ഇംഗ്ലീഷിലും പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. കത്തോലിക്കാകോൺഗ്രസ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഈ ഗ്രന്ഥം തയ്യാറാക്കിയതും അതിന്റെ പ്രസാധനം നിർവ്വഹിച്ചതും ശ്രീ എം.എം. വർക്കിയായിരുന്നു. കത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിന്റെ മാഗ്നാകാർട്ടയായ ഈ ഗ്രന്ഥമാണ് പിന്നീടു കത്തോലിക്കർ നടത്തിയ രാഷ്ട്രീയ സമരങ്ങൾക്കെല്ലാം പ്രചോദനം നൽകിയത്.

പൗരാവകശാങ്ങൾ നേടിയെടുക്കുന്നതിനും അവശതകൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനും പുറമേനിന്നുള്ള പ്രക്ഷോഭണത്തോടൊപ്പം, പ്രതിനിധിസഭകളിൽ കയറിപ്പറ്റി അവിടെനിന്നുകൂടി വാദിക്കേണ്ടത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നു കത്തോലിക്കസമുദായം മനസ്സിലാക്കി. പക്ഷേ അന്നത്തെ വോട്ടവകാശസമ്പ്രദായവും നിയോജകമണ്ഡല സംവിധാനവും കത്തോലിക്കക്ക് അർഹമായ പ്രാതിനിധ്യം ലഭിക്കത്തക്കതരത്തിലല്ലായിരുന്നു. പോരെങ്കിൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകാലങ്ങളിൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ വർഗ്ഗീയത കൊടികുത്തി വാഴുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതിനാൽ നിയമസഭകളിൽ കടന്നുകൂടുവാൻ സാധിച്ചവർ ജനസംഖ്യാനുപാതികമായ പ്രാതിനിധ്യത്തിനുവേണ്ടി ഉഗ്രസമരം നടത്തിയിരുന്നു. ഇതിനു നേതൃത്വം നൽകിയ ശ്രീ തര്യതു കുഞ്ഞുത്തൊമ്മൻ ഇതരസമുദായങ്ങളുടെ മാത്രമല്ല സ്വന്തസമുദായത്തിൽപെട്ടവരുടെ പോലും പരിഹാസത്തിനു പാത്രീഭവിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ അതൊന്നും ലക്ഷ്യത്തിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ പിന്തിരിപ്പിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ ജനസംഖ്യാനുപാതികമായ പ്രാതിനിധ്യം ഒരു നയമായി അംഗീകരിക്കുവാൻ ഗവൺമെന്റു തയ്യാറായി.

ജനസംഖ്യാനുപാതികമായ പ്രാതിനിധ്യം പ്രതിനിധിസഭകളിൽ മാത്രമല്ല, ഉദ്യോഗനിയമങ്ങളിലും വേണമെന്നവാദവും അംഗീകൃതമായി. ഇതു സാദ്ധ്യമാകുന്നതിലേക്കു ഒരു പബ്ളിക്കു സർവീസു കമ്മീഷൻ സ്ഥാപിച്ചു കിട്ടുവാനും കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസു സമരം ചെയ്തു. അങ്ങനെ അതും ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായിത്തീർന്നു. ഇൻഡ്യൻ ഭരണഘടന നിലവിൽ വരുന്നതുവരെ ഇതുമൂലം കത്തോലിക്കക്കു അർഹമായ പ്രാതിനിധ്യം ഉദ്യോഗനിയമനങ്ങളിൽ ലഭിച്ചുപോന്നു. പക്ഷേ ഈ നേട്ടത്തിനു ദുർവഹമായ ഒരു വിലയാണു കത്തോലിക്ക സമുദായം നൽകേണ്ടിവന്നത്. 1932-ൽ ശ്രീ ചിത്തിരതിരുനാൾ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവായതോടുകൂടി കത്തോലിക്കരുടെ അവകാശങ്ങൾ പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനു ദീർഘമായ സമരങ്ങളും യാതനകളും ആവശ്യമായിവന്നു.

ശ്രീ ചിത്തിരതിരുനാൾ മഹാരാജാവായതോടെ സർ സി.പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേഷ്ടാവായിത്തീർന്നു. തിരുവിതാംകൂറിൽ എന്നും പെൺവഴി ഭരണമായിരുന്നല്ലോ. റീജൻസി ഭരണകാലത്ത് റീജെൻസി അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ ജൂനിയർ മഹാറാണിയുടെ താൽപര്യപ്രകാരം നായന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന ഒപ്പിടൽ പ്രസ്ഥാന

www.malankaralibrary.com

ത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ സഹകരിച്ചില്ലായെന്ന കാരണത്തിന് അവരോടു പകപോക്കുന്നതിനു ജൂനിയർ മഹാറാണിയും സർ സി.പി.യും കൂടെ അണിയറയിൽ നിന്നു സജ്ജമാക്കിയതാണ് 1108-ലെ കുപ്രസിദ്ധമായ ഭരണപരിഷ്കാരം. അതുപ്രകാരം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു നിയമസമിതികളിൽ പറയത്തക്ക പ്രാതിനിധ്യം ലഭിക്കുകയില്ലായെന്നതു വ്യക്തമായിരുന്നു. ഗത്യന്തരമില്ലാതെ ഈ ഭരണപരിഷ്കാരത്തോടു നിവർത്തനമനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനുതന്നെ കത്തോലിക്ക കോൺഗ്രസു തീരുമാനിച്ചു. കത്തോലിക്കർ മാത്രമല്ല, മറ്റു ക്രിസ്ത്യാനികളും ഈഴവരും മുസ്ല മിങ്ങളും ഇക്കാര്യത്തിൽ തുല്യദുഃഖിതരായിരുന്നു. അതിനാൽ ക്രൈസ്തവ-ഈഴവ-മുസ്ലീം സമുദായങ്ങൾ ഒറ്റക്കെട്ടായിനിന്ന് ഈ ഭരണപരിഷ്കാരത്തെ എതിർത്തു. ഈ പ്രക്ഷോഭണം രാജ്യത്തിന്റെ ഒരറ്റം മുതൽ മറ്റേ അറ്റം വരെ ഇളക്കി മറിച്ചു എന്നു മഹാരാജാവുതന്നെ പരസ്യമായി സമ്മതിക്കുകയുണ്ടായി. കത്തോലിക്ക കോൺഗ്രസിന്റെ തിരുവിതാംകൂർ ശാഖയുടെ പ്രസിഡന്റായിരുന്ന ശ്രീ.എൻ.വി. ജോസഫായിരുന്നു നിവർത്തനത്തിന്റെ നേതാവും സാരഥിയും.

നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ ഫലമായി 1108-ലെ ഭരണപരിഷ്ക്കാരം പൊളിച്ചെഴുതേണ്ടിവന്നു. ക്രൈസ്തവ ഈഴവ മുസ്ലീം സമുദായങ്ങൾക്കു ഒരു മാതിരി ന്യായമായ പ്രാതിനിധ്യം സംലഭ്യമാകത്തക്ക ഒരു ഭരണപരിഷ്ക്കാരമാണ് ദിവാൻ സർ മുഹമ്മദ് ഹബീബുള്ളായുടെ കാലത്തു നടപ്പിൽ വന്നത്. തങ്ങളുടെ ഭരണപരിഷ്കാരത്തിനു നേരിട്ട പരാജയം ജൂനിയർ മഹാറാണിയേയും സർ സി.പി. രാമസ്വാമി അയ്യരേയും കൂടുതൽ ക്രുദ്ധരാക്കിയതേയുള്ളു. ക്രൈസ്തവ സമുദായത്തെ അസ്തവീര്യമാക്കുന്നതിനുള്ള പുതിയ പുതിയ അടവുകൾ തേടി അവർ ക്ലേശിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ അപ്പോഴേക്കു ഒരു കൊടുങ്കാറ്റുപോലെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട സ്റ്റേറ്റു കോൺഗ്രസിന്റെ ഉത്തരവാദഭരണപ്രക്ഷോഭണം നേരിടുന്നതിനു മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയും അവർക്കു കേന്ദ്രീകരിക്കേണ്ടിവന്നു. എന്നാലും അതിനിടയിൽ കിട്ടിയ പഴുതുകളൊന്നും അവർ പാഴാക്കിയില്ല.

ക്രൈസ്തവമർദ്ദനത്തിനു അവർ സ്വീകരിച്ച ഉപാധികളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ് മതപരിവർത്തനം ചെയ്യുന്ന അധഃകൃതർക്കെതിരായി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ്. അധഃകൃതർ മതം മാറുന്നതുകൊണ്ട് അവർക്കു ലഭിച്ചുപോന്നിരുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അവർ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചാൽ അവർക്കു യാതൊരു ആനുകൂല്യവും ലഭിക്കുന്നതല്ലെന്നു ഗവൺമെന്റ് ഒരുത്തരവു പുറപ്പെടുവിച്ചു. അതേ സമയം ക്രിസ്ത്യാനികളായ അധഃകൃതർ മതം മാറി വീണ്ടും ഹിന്ദുക്കളായാൽ എല്ലാ ആനുകൂല്യങ്ങളും നൽകുന്നതാണെന്നും വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു. മതപരിവർത്തനത്തെ തടയുന്നതിനു ബോധപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ച ഒരു അടവാണിതെന്നുള്ളതു വ്യക്തമാണല്ലോ. ക്രിസ്ത്യാനികൾ പ്രത്യേകിച്ചു കത്തോലിക്കർ ഇതിനെതിരായി സമരം ചെയ്തു. ബ്രിട്ടീഷ് പാർലമെന്റിൽപോലും ഇതു മാറ്റൊലിക്കൊണ്ടു. തന്മൂലം ഇങ്ങനെയൊരു ഉത്തരവേ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് അധീശഗവർമെന്റിന് എഴുതുവാൻ തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെന്റ് നിർബന്ധിതരായി.

തിരുവിതാംകൂറിൽ നടന്നിരുന്ന ഈ ക്രൈസ്തവവിരുദ്ധ യത്നങ്ങൾ ഡോ.എ.ആർ.മേനോൻ ഗ്രാമോദ്ധാരണ മന്ത്രിയായിരുന്ന കൊച്ചിയിലേക്കും വ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. ഡോ.മേനോന്റെ സഹധർമ്മിണി തിരുവിതാംകൂർ രാജസ്ഥാനവുമായി ബന്ധമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു തങ്കച്ചിയായിരുന്നല്ലോ. കൊച്ചിയിലും മതപരിവർത്തനം ചെയ്യുന്ന അധകൃതർക്കു ആനുകൂല്യങ്ങൾ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഉത്തരവായി. ആ ഉത്തരവിനെതിരായി ഈ ലേഖകൻ നടത്തിയ സമരം ഈ ലേഖകന്റെ ജോലി നഷ്ടത്തിലാണ് കലാശിച്ചത്. എന്തുവന്നാലും ഉത്തരവു പിൻവലിക്കുകയില്ലെന്നു മന്ത്രിയും പിൻവലിപ്പിച്ചേ അടങ്ങൂ എന്ന് എതിർകക്ഷിയും വാശിപിടിച്ചു. ആകയാൽ നിയമസഭാ സമാജികരെ സ്വാധീനിച്ചു ഡോ.മേനോനെതിരായി നിയമസഭയിൽ ഒരു അവിശ്വാസപ്രമേയം പാസാക്കിക്കേണ്ടി വന്നു. പിന്നീടു മന്ത്രിയായ ശ്രീ.ടി.കെ.നായർ ഒന്നാമതായി പാസാക്കിയ ഉത്തരവു ഡോ.മേനോന്റെ ഉത്തരവ് റദ്ദ് ചെയ്ത് കൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു.

തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെന്റ് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെതിരായി സ്വീകരിച്ച മറ്റൊരു നടപടി ദേവാലയങ്ങളും സെമിത്തേരികളും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നതായിരുന്നു. ഹിന്ദുക്കൾക്കു നാടാകെ ക്ഷേത്രങ്ങളും കാവുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, സംഘാതപ്രാർത്ഥന മതപരമായി അവർക്കു നിർബന്ധവുമല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നും എവിടെയും സംഘാതപ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നവരാണ്. ജനനം മുതൽ മരണംവരെയുള്ള അവരുടെ എല്ലാ സംസ്ക്കാരങ്ങളും ദേവാലയത്തോടു അനുബന്ധിച്ചുള്ളതായിരുന്നു. പുനരുത്ഥാനത്തിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന അവർ തങ്ങളുടെ പരേതരെ പ്രത്യേകം ആശീർവ്വദിച്ച സ്ഥലത്തേ സംസ്ക്കരിച്ചിരുന്നുള്ളു. അതിനാൽ അവർക്കു ദേവാലയങ്ങളും സിമിത്തേരികളും വായുവും വെള്ളവുംപോലെ അനുപേക്ഷണീയമായിരുന്നു. തന്മൂലം ക്രിസ്തുമത പ്രചരണം തടയുവാൻ ഇവ നിരോധിച്ചാൽ മതിയെന്നു ഗവൺമെന്റ് മനസ്സിലാക്കി. ഗവൺമെന്റിന്റെ ഈ നടപടിക്കെതിരായി വലിയ പ്രക്ഷോഭണംതന്നെ നടത്തേണ്ടിവന്നു. ഇൻഡ്യൻ ഭരണഘടന പാസാകുന്നതുവരെ ഈ അവകാശം പൂർണ്ണമായി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ലഭിച്ചിരുന്നില്ല.

ക്രിസ്തുമതമർദ്ദനത്തിനു തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെന്റ് സ്വീകരിച്ച മറ്റൊരു നടപടി വിദ്യാലയദേശസാൽക്കരണമായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ ക്രൈസ്തവാന്തരീക്ഷത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കണമെന്നതു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വളരെ നിർബന്ധമുള്ള കാര്യമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് കോടിക്കണക്കിനു രൂപ വ്യയം ചെയ്തു നാടിന്റെ നാനാഭാഗത്തും അവർ വിദ്യാശാലകൾ നടത്തിപ്പോരുന്നത്. ക്രൈസ്തവവിദ്യാഭ്യാസത്തെ സ്തംഭിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെന്റ് 1946ൽ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്ക്കാരം കൊണ്ടുവന്നത്. അഗാമിയായ വിപത്തു മനസ്സിലാക്കി ഈ ലേഖകൻ കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസിന്റെ തത്തംപള്ളി സമ്മേളനത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ച അടിയന്തിരപ്രമേയമാണ് 1946-47 ലെ കോളി

www.malankaralibrary.com

ളക്കം സൃഷ്ടിച്ച വിദ്യാഭ്യാസ പ്രക്ഷോഭണത്തിനു കളമൊരുക്കിയത്. ഇൻഡ്യയിലെങ്ങും ആ പ്രക്ഷോഭണം അലയടിച്ചുയർന്നു. അന്നാണു രണ്ടര ലക്ഷം കത്തോലിക്കർ ഒപ്പിട്ട ഒരു മെമ്മോറിയൽ മഹാരാജാവിനു സമർപ്പിച്ചത്. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ബഹുമുഖമായ സേവനങ്ങളെ ചരിത്രപരമായി രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള അതിവിപുലമായ മറ്റൊരു മെമ്മോറിയലും സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

കത്തോലിക്കരുടെ നിലപാടിനെ വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ശതക്കണക്കിനു ലേഖനങ്ങൾ ഈ ലേഖകൻ തന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ പേരിലാണ് ഈ ലേഖകനെ കൊച്ചിയിൽ നിന്നു നാടുകടത്തിയതും തിരുവിതാംകൂറിൽ ദീർഘകാലം തടങ്കലിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും ശ്രീ.പി.റ്റി.ചാക്കോയുടെ പേരിൽ ഗവൺമെന്റ് കേസെടുക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. പലർക്കും നിരോധനാജ്ഞകളും തടങ്കൽ ശിക്ഷകളും നൽകപ്പെട്ടു. പക്ഷേ ഇതുകൊണ്ടൊന്നും പ്രക്ഷോഭണം കെട്ടടങ്ങിയില്ല. ഒടുവിൽ സർ സി.പി.ദലഗാദപ്പസ്തോലിക്കവഴി മെത്രാന്മാരെ സ്വാധീനിക്കുകയും ഒരു Modus Vivendiയുടെ പേരിൽ പ്രക്ഷോഭണം അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നുകാണിച്ച നോട്ടക്കുറവു വിദ്യാഭ്യാസവിഷയകമായ പല പ്രക്ഷോഭണങ്ങൾക്കും പിന്നീടു കാരണമായി.

ഇതിനിടയിൽ നടന്ന ഉത്തരവാദിത്വഭരണപ്രക്ഷോഭണത്തിൽ കത്തോലിക്കർ വീറോടെ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായി. സ്റ്റേറ്റു ഗോൺഗ്രസ് തിരുവിതാംകൂറിൽ നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കാലത്തു ദേവാലയ പരിസരങ്ങളിൽ കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ് വിളിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്ന മഹായോഗങ്ങളാണ് സ്റ്റേറ്റ് കോൺഗ്രസ് നേതാക്കന്മാർക്കു പ്രസംഗവേദികളായിത്തീർന്നിരുന്നത്. സ്വന്തം അവകാശങ്ങൾക്കു വേണ്ടി സമരം ചെയ്തിരുന്നപ്പോഴും രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുഗുണത്തിനുവേണ്ടി സേവനമർപ്പിക്കുവാനും ത്യാഗമനുഷ്ഠിക്കുവാൻ അവർ മറന്നിരുന്നില്ല.

കത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ സമാശ്വാസം കൊള്ളുന്നവർ, കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ അതു കടന്നുപോന്നിരുന്ന യാതനാ നിർഭരമായ മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി ചിലപ്പോഴൊക്കെ ചിന്തിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെന്നു തോന്നിയതു കൊണ്ടു ഈ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ എഴുതിയതാണ്.